

Alkonyati anafora

*Ma hallgatag az alkony.
Ma szélcsendes időnk van.
Ha megállok a parton,
ha szélcsendes időnk van,*

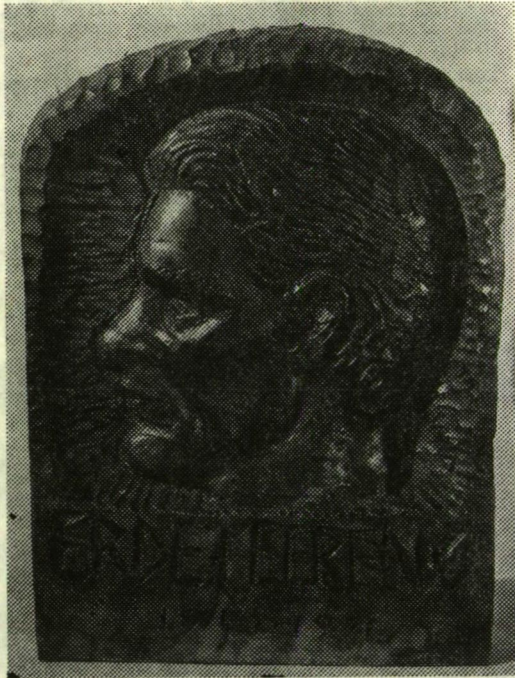
*égig kéklík fel az öböl,
égre úsznak föl a hajók,
az égi kék pedig leszáll:
az ég kékje rászáll szemedre.*

*Ha megállok a parton,
majd mellém lép az alkony,*

*de olyan szorosan mellém,
hogy lábával lábamra rálép,
és azt se mondja: pardon.*

*Lám, így kellene élni,
viharoktól nem félni, embertől,
az alkonytól se félni:
lépj le a lábamról, mondani neki.*

*Ma hallgatag az alkony,
ma szélcsendes időnk van,
ma hajók úsznak az ég vizére
s az ég madara leszáll, kiköt.*

SZABÓ IVÁN: ERDEI FERENC